

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

udsætninger ikke fandt, at den ansøgte deponeringsordning forekom sundhedsmæssigt eller forureningsmæssigt betænkelig. Boligministeren og jeg har i dag drøftet problemerne med repræsentanter for bl.a. Herstedernes kommune og Vestforbrænding, og boligministeren traf efter min opfattelse en forsvarlig miljømæssig løsning.

I øvrigt kan jeg tilføje, at hr. Lennart Larson tager fejl, når han mener, at miljøstyrelsen ikke har kendskab til Vandkvalitetsinstituttets analyserapport. Rapporten er lige kommet i miljøstyrelsens besiddelse direkte fra Vestforbrænding.

Lennart Larson: Jeg takker ministeren for svaret. Når jeg nu rejser spørgsmålet igen, er det ikke for at misbruge folketingets spørgetid, men væsentligst for at bide mig fast i det oprindelige problem, som vi drøftede, nemlig betimeligheden af, at man i det hele taget skaffer sig af med sit affald på denne måde.

Jeg vil gerne sige, at når man diskuterer miljølovgivning og der skal komme en ny miljølov, og når man som ministeren gerne vil have de lokale politikere og borgerne til at beskæftige sig med dette, er det meget væsentligt, at det offentlige går foran på dette område. Der er, som ministeren ved, en række problemer rundt omkring med hensyn til at få løst alle disse problemer, og når nu ministeren henviser til professor Hans Pauly, vil jeg gerne have lov til at henvise til det, jeg sagde sidste gang, at det er et spørgsmål, om forbrændingsanstalter er den rigtige vej at gå. Specielt når man har den målsætning i loven om miljøbeskyttelse, at man skal forebygge og bekæmpe forurening af luft, vand og jord, må man også selv gå foran her, og det kan ikke accepteres, at man fra folkevalgt side siger, at vi lader en borger transportere slagger væk uden at vide, hvor de bliver af.

Imidlertid skal jeg udtale min tilfredshed med, at der er ved at komme gang i sagen, men jeg vil gerne have lov at stille ministe-

ren det spørgsmål, om man nu ikke, inden man går videre med meget store investeringer inden for forbrænding af affald, skal undersøge alle de andre muligheder, der er, så man ikke får lavet en række fejlinvesteringer, for det tror jeg ikke vores samfund vil have råd til. Jeg vil gerne pege på den løsning, ministeren selv har set i Odense for nylig.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Jeg håber at kunne konstatere, at der i dette spørgsmål og i lignende sager er en betydelig enighed om løsningen mellem spørgeren og undertegnede, herunder også om, at det offentlige bør gå i spidsen, og her tror jeg vi begge to definerer det offentlige i vid forstand, altså ikke alene staten, men også gerne de kommunale eller amtskommunale enheder bør inddefineres under begrebet „det offentlige“.

Jeg tror også, det er rigtigt at sige, at der vel i dag eksisterer, hvad skal jeg sige, to skoler til bortskaffelse af det faste affald. Der er den, vi kan kalde forbrændingsskolen, som hr. Lennart Larson ikke tilhører, og så er der den, der hedder komposterings-skolen, hvis jeg må kalde den det, som hr. Lennart Larson tilhører, og som man jo med stort held er tilhænger af i Odense kommune. Jeg tror også at kunne sige uden at være meget tekniker, at vi endnu ikke har fået et klart svar på, hvilken en af skolerne vi skal satse på, og ud fra det synspunkt synes jeg ikke, det er betænkeligt, at begge skoler fortsætter med deres eksperimenter, så vi får et virkelig godt grundlag at træffe vores afgørelser på.

Jeg synes altså ikke, at grundlaget i dag er så sikkert, at man kan vælge mellem de to skoler, og jeg tror i og for sig heller ikke, man kan sige, at de to skoler accelererer så stærkt, at der i dag er tale om fejlinvesteringer, men på et tidspunkt må vi nå til en afklaring gennem de eksperimenter, som foretages, med henblik på at undgå disse fejlinvesteringer.